

Motion till riksdagen

1988/89:A733

av Sven-Åke Nygårds m.fl. (s)

Skadestånd enligt lagen om anställningsskydd

När lagen om anställningsskydd (LAS) kom till 1974, fanns en regel om skadestånd för den arbetsgivare som trots dom i arbetsdomstolen inte ville ta tillbaka en uppsagd arbetare. Bestämmelsen hade tillkommit därför att lagstiftaren ansåg att det i enstaka fall kunde anses befogat med en sådan åtgärd, trots att domstolen hade ansett uppsägningen ogiltig. För att se till att denna möjlighet inte blev använd annat än i yttersta nödfall, var en sådan åtgärd belagd med, som man då ansåg, mycket höga skadestånd.

I stora drag kan man säga att denna bestämmelse i LAS fungerade som tänkt var under första tiden. Under senare tid har dock, enligt vår uppfattning, bestämmelsen börjat användas alltmer, framför allt mot fackliga förtroendemän, som enligt det enskilda företaget varit alltför obekväma. Tillåts denna utveckling fortsätta finns det risk att väsentliga delar av 70-talets arbetsmarknadslagstiftning urholkas, nämligen den delen som avser att skydda den facklige förtroendemannen, vad gäller anställning och anställningsvillkor när denne företräder medlemmarna. En sådan utveckling kan inte tillåtas fortsätta. Då det kanske kan finnas något enstaka fall även i framtiden då en sådan åtgärd anses vara enda lösningen, torde en kraftig höjning av skadeståndsbeloppen, förslagsvis en tredubbling, vara en lämplig åtgärd för att uppnå detta syfte.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en höjning av skadeståndet enligt 39 § lagen om anställningsskydd.

Stockholm den 19 januari 1989

Sven-Åke Nygårds (s)

Bo Finnkvist (s)

Håkan Strömberg (s)

Rinaldo Karlsson (s)

Sture Thun (s)

